

Årsrapport 2013

Kirke i det liussynsåpne
samfunn

Norges Kristne R d

Innhold

Forord

Kirkenes respons til “Det liussynsåpne samfunn”

Kristne migranter i “Det liussynsåpne samfunn”

Økumeniske generalforsamlinger

Gjestfrihet

Rådsmøtet

Unges Rådsmøte

Menneskerettigheter og teologi

Lokaløkumenikk

Kirkerådskonferanse i Rwanda

Global info

Klimavalg 2013

Våpenhandelsautale

Martin Luther King-dagen

Nytt veiledningshefte

Administrasjon og forvaltning

Materiell fra NKR

Forord

Hva vil medlemskirken bruke NKR til?

Dette spørsmålet var utgangspunkt for en omfattende samtale på Rådsmøtet i Kristiansand i mars. Det er et spørsmål som kontinuerlig bør stå på agendaen i vårt fellesskap.

Det er to forhold som utgjør kjernen i den økumeniske agendaen: For det første overbevisningen om at kristne er forbundet med hverandre på grunn av Guds handling i Kristus. Enheten mellom oss som kristne er gitt fordi kirken er Guds og kirken er én. Enheten er både en gave og en oppgave. NKR skal derfor være både et møtested for kristne kirker og trossamfunn og en arena for å bygge gjensidig forståelse og respekt.

For det andre hviler økumenikken på overbevisningen om at enhet og fornyelse av kirken er tett forbundet med enhet og fornyelse av alt det skapte. Guds hensikt er helhet for alt det skapte. Derfor har den økumeniske bevegelsen alltid hatt et engasjement for rettferdighet, fred og vern om skaperverket. NKR skal derfor være et verktøy for samhandling mellom kirkene. Dette kan begrunnes ut fra det såkalte Lund-prinsippet som sier at «kirkene bør handle sammen i alle anliggender, unntatt i saker der dyptgående meningsforskjeller tvinger dem til å handle atskilt».

NKR er et fellesskap av kirker, en frivillig sammenslutning av separate og uavhengige kirker som gjennom sine medlemmer søker å manifestere sitt fellesskap med hverandre, å engasjere seg i felles vitnesbyrd og tjeneste, og å arbeide mot en større synlig enhet. NKR er derfor noe mer enn en organisasjon som er til for å utføre felles oppgaver. Strukturene i rådet er kirkenes instrument til å fremme fellesskapet seg i mellom.

NKR er et viktig uttrykk for kirkenes engasjement for kristen enhet og felles vitnesbyrd og samhandling. Samtidig er det også helt sentralt at det er medlemskirkenes forhold til hverandre som er viktigst, ikke deres forhold til rådet som sådan. NKR forstås derfor best som et fellesskap av kirker som sammen er på vei mot en større synlig enhet.

NKR's oppgave er å være et instrument, som har til hensikt å holde forpliktelsene man har gitt hverandre som kirker, levende, og oppmuntre til dypere økumenisk erfaring og forståelse. NKR's plassering i kirkelandskapet er ikke som et overordnet organ, men som et fellesskap som eksisterer i rommet mellom kirkene. Derfor er ikke økumenikk en oppgave som kan delegeres til rådet, men det er av avgjørende betydning at forpliktelsen til økumenikk primært retter seg mot andre kirker, ikke mot NKR.

Dette skaper noen kriterier for hvordan vi kontinuerlig vurderer og evaluerer virksomheten: Tjener NKR's arbeid og struktur til å bygge fellesskapet mellom kirkene? Setter NKR's struktur kirkene i stand til å lære hverandre bedre å kjenne? Legger NKR's arbeid opp til at alle kirkene er likeverdige bidragsyttere i fellesskapet? Har vedtak i NKR fokus på hva rådet skal gjøre eller på hva kirkene sammen skal gjøre gjennom rådet?

Samtalen om hva medlemskirkene ønsker å bruke NKR til vil fortsette fram mot neste Rådsmøte i 2015. Det er en spennende samtale.

Knut Refsdal,
Generalsekretær

Kirkenes respons til "Det livssyns åpne samfunn"

Året før vi feirer 200-årsjubileet for grunnloven av 1814 fikk vi NOU 2013:1 «Det livssyns åpne samfunn», som diskuterer hva slags plass utøvelse av tro- og livssyn skal ha i det offentlige rom, i fellesinstitusjonene våre og i nasjonens liv generelt.

Av: Dag Nygård

Utredningen forsøker å redegjøre for hvordan Norges forpliktelser etter internasjonale lover når det gjelder religionsfrihet skal forstås og implementeres i det norske samfunnet. Videre drøftes hvilke begrensninger som kan gjøres i livssynsutøvelse og hvilke krav som kan stilles til tros- og livssynssamfunn.

Religionsfriheten var også tema for Eidsvollsmennene. Preget som de var av statsrettslige og liberale ideene fra både den franske og amerikanske konstitusjonen, var ikke annet å vente. Mange av grunnlovsfedrene hadde med seg ferdig formulerte forslag til grunnlov der religionsfriheten var inkludert. Enden på visa ble at religionsfriheten gradvis ble «fadet» ut gjennom prosessen. Vi endte opp med en grunnlov der enevoldstidens rigide religionsmonopol ble videreført. I tillegg til den herostratisk berømte «jødeparagrafen» fant man også plass for et forbud mot jesuitter og munkeordener. De post-reformatoriske ideene om en religiøs enhetlig befolkning som forutsetning for statens overlevelse var sterkt til stede.

Motstanden mot snarlige forslag om å gi kvekerne begrensede rettigheter og senere forslag om opphevelsen av konventikkelparagrafen og innføring av den første dissenterloven, viser at klimaet for å åpne opp for religiøs pluralisme ikke var på-trengende.

Bonnehøvdingen Ole Gabriel Ueland hadde kjempet haugianernes sak og bidratt til opphevelse av konventikkelplakaten i 1842. Men da spørsmålet om å tillate andre kristne trossamfunn for alvor ble satt på dagsorden i etterkant av dette, snudde han rundt. Den klassiske liberale argumentasjonen som var ført i marken for å oppheve prestenes prekenmonopol stakk ikke dypere enn at

da spørsmålet om å lempe på statskirkens religionsmonopol sa bondeføreren stopp: «Vi kunne få både mohamedanske og andre ukristelige sekter inn».

Men nå er de her. Ikke bare muslimer, men bahaier, buddhister, hinduer, sikher, ateister, agnostikere, og mye mer. Mer enn 550 000 nordmenn var medlemmer av tros- og livssynssamfunnssamfunn utenfor Den norske kirke i 2013. Av disse tilhører 57% kristne trossamfunn, som også er den gruppen som øker mest. Utredningen «Det livssyns åpne samfunn» signaliserer i selve tittelen en positiv velvilje overfor både enkeltindivider med en religiøs eller livssynsmessig overbevisning og det kollektive uttrykket for dette i organiserte tros- eller livssynssamfunn. Den tar avstand fra den religionsallergi som lukker religions-utøvelsen inne i den private sfære. Den anerkjenner den betydning tro- og livssyn har individuelt, kollektivt og samfunnsmessig.

Ikke minst er det grunn til å peke på åtte grunnleggende prinsipper utvalget har utmeislet som fundament for en helhetlig politikk på området:

1. Tros- og livssynsfriheten beskyttes for alle.
2. Den enkeltes tros- og livssynspraksis må ikke krenke andres rettigheter og friheter.
3. Ikke-diskriminering: Staten må ikke utsette noen for usaklig eller uforholdsmessig forskjellsbehandling på grunn av deres tros- eller livssynspraksis.
4. Det legges aktivt til rette for alle borgeres tros- og livssynspraksis.
5. Likebehandling: Staten bør tilstrebe at enhver borger får – i prinsipp og i rimelig

praksis – samme grad av støtte til sin tros- og livssynsutøvelse.

6. Statens aktive tros- og livssynspolitik må i sin utforming vurderes opp mot sentrale fellesverdier: demokrati, rettsstat, menneskerettigheter, ikke-diskriminering og likestilling.
7. Organisert tros- og livssynsutøvelse som mottar statlig støtte, må forventes å vise vilje til åpenhet og vise annen tros- og livssynsutøvelse den samme respekt som en selv forventer og nyter godt av.
8. Alle bør akseptere å bli eksponert for andres tros- og livssynspraksis i det offentlige rom.

Norges Kristne Råd (NKR) er en av mer enn 300 instanser som har sendt inn høringsuttalelse. NKR har levert den mest omfattende høringsuttalelsen. I tillegg har NKR vedlagt et innspill fra Flerkulturelt Kirkelig Nettverk med utdyping av migrantmenighetenes situasjon i Norge. Dette kan du lese mer om på side 8-9.

Norges Kristne Råds høringsuttalelse

I vårt høringsvar fokuserer vi ikke så mye på de spørsmål som umiddelbart tok av i den offentlige debatt. Forslaget om sivil ekteskapsinngåelse for alle har både tilhengere og motstandere i kirke-Norge. Spørsmålet om religiøst begrunnede plagg i offentlige stillinger er heller ikke så interessant i denne sammenhengen.

Hoveddelen av NKRs høringsuttalelse er viet kommentarer og endringsforslag til forslag til ny lov om tilskudd til trossamfunn og bestemmelser om tilhørighet til trossamfunn. Selv om NKR støtter en slik endring i lovverket, har vi en del motforestillinger mot lovforslaget slik det fremstår.

Definisjon av religion

Er det umulig å lage en definisjon av religion som jurister og byråkrater kan forholde seg til? Nei, sier NKR, og viser til internasjonale organer og litteratur som problematiserer dette. Dessuten viser vi til at en religion som f.eks. buddhismen ikke forholder seg til «en

gud eller en eller flere transendente makter» og til en kristen gruppe som kvekerne som ikke nedfeller religiøse erfaringer i faste dogmer eller trosbekjennelser som skal gjelde for alle til alle tider.

Ikke påvirke i bestemte retninger

NKR mener at staten ikke skal bruke «sjekkhefteteologi» for å påvirke trossamfunn i bestemte retninger. Trossamfunns frihet til å organisere seg i pakt med sin teologiske overbevisning står sterkt. Derfor bør også trossamfunn som ikke har kvinner i den valgte ledelsen få tilskudd. Generelle støtteordninger for tros- og livssynssamfunn som forskjellsbehandler trossamfunn ut fra ideologiske kriterier, innebærer i realiteten økonomiske straffetiltak mot trossamfunn som driver en ellers lovlig virksomhet.

Minimumskrav

NKR går klart imot forslag om et minimumskrav på 100 medlemmer for å motta offentlig tilskudd. Et slikt forslag vil ramme over 350 menigheter og trossamfunn. Hardest rammet vil Pinsebevegelsen bli. Over halvparten av forsamlingene, 160 av 300, vil miste tilskuddet. Pinsemenighetenes organisering i selvstendige menigheter er forankret i et teologisk begrunnet kirkesyn. Antallskravet oppleves derfor som en forskjellsbehandling på grunn av teologi. NKR finner det betenkelig at utvalget helt åpent spekulerer i at trossamfunnene for å imøtekomme et antallskrav vil slå seg sammen. Det fremstår som et forsøk på administrativ manipulering; - et økonomisk tvangsmiddel som ikke er motivert ut fra trossamfunns behov, men fra myndighetenes behov for kontroll.

Stigmatiserende

Trossamfunn som organiserer eller oppmuntrer «til oppvekstvilkår for barn som er klart skadelige for deres utvikling, for eksempel godkjenne eller forsvare vold mot barn i form av fysisk avstraffelse» skal ikke få offentlige tilskudd. Dette er NKR enig i. Dette er forbudt etter barneloven og er et krav som bør være selvsagt for alle typer organisasjoner som mottar offentlige tilskuddsmidler. Men en slik eksplisitt presisering overfor en nærmere definert

gruppe bidrar til mistenkeliggjøring og stigmatisering. Det vil åpenbart også være andre handlinger som med god grunn kunne tas inn i en slik katalog: Polygami, tvangsekteskap med mer. Det er også uheldig at lovforslaget er formulert på en måte som åpner opp for en skjønnsvurdering i forhold til hva som kan være skadelig for barns utvikling.

NKR støtter utvalgets anliggende, men mener at presiseringer av forhold som kan gi grunnlag for å nekte eller frata godkjenning bør deles inn i følgende to kategorier:

- o å tilskynde og medvirke til handlinger som strider mot norsk lov og art. 20 i FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter som sier: «Enhver krigspropaganda skal forbys ved lov. Enhver form for fremme av nasjonalhat, rasehat eller religiøst hat som innebærer tilskyndelse til diskriminering, fiendskap eller vold, skal forbys ved lov.»

- o verve medlemmer ved bruk av tvang, manipulasjon og økonomiske fordeler eller ved krenkelse av retten til privatliv, eller hindre utmeldelse.

Barns tilhørighet

Den såkalte forrangsbestemmelsen om barns tilhørighet i Kirkelovens § 3 må endres. Det må være likelydende bestemmelser om barns tilhørighet til tros- eller livssynssamfunn. Dagens ordning med melding om fødsler via folkeregisteret må endres slik at alle tros- og livssynssamfunn, og ikke bare Den norske kirke, mottar slik informasjon. Informasjonen må gis på en likeverdig måte. Dersom dette ikke er mulig å få til, må foreldrene selv melde fra til tros- eller livssynssamfunnet dersom de ønsker å registrere barnet.

Forvaltning av gravplasser

Skal kirkelig fellesråd fremdeles ha ansvaret for forvaltningen av gravplassene? NKR anbefaler på prinsipielt grunnlag at dette overføres til kommunene. Der er dog flere komplekse forhold vedrørende eiendoms- og arbeidsgiverforhold som NOU 2013:1 av tidshensyn ikke har gått dypere inn i. Disse forhold bør utredes nærmere. Lokale forhold

for øvrig tilsier at det skal være mulig å tildele nærmere definerte deler av arbeidet på gravplassen til Kirkelig fellesråd. En overføring av forvalteransvaret til kommunene må følges av en overordnet brukerorientert tilnærming som sikrer fleksibilitet og arbeidstidsregler som ivaretar de sørgendes behov for ro og verdighet omkring gravferden.

Møtt på likeverdig måte

Alle har rett til å bli møtt på en likeverdig måte i sykehussektoren, eldreomsorg, kriminalomsorgen osv. De løsninger som i årenes løp er etablert på ulike samfunnsområder der storsamfunnets møte med religiøse og livssynsmessige behov må gjennomgås på nytt. Samarbeidet mellom de ulike institusjonene og tros- og livssynssamfunnene kan løses på ulike måter. Gjennom dialog og samhandling må institusjonene og tros- og livssynsorganisasjonene utvikle samarbeidsformer som ivaretar den enkeltes rett til tros- og livssynsutøvelse.

Dagens religiøse mangfold var utenkelig i 1814. I det livssyns åpne samfunnet er ikke tro- og livssynsdimensjonen et privatisert tabu. Den anerkjennes som en vesentlig del av menneskers personlige, sosiale og kulturelle identitet.

Rapporten kan leses på www.regjeringen.no
NKRs høringsuttalelse finnes i sin helhet på www.nokr.no

Kristne migranter i "Det livssynsåpne samfunn"

Det var med stor glede vi mottok utredningen som skulle avklare de juridiske rammene både for de politiske og religiøse aktørene i dagens norske samfunn. Dessverre greier ikke "Det livssynsåpne samfunn" å ivareta perspektivene fra kristne innvandrere.

Av: Lemma Desta

Utredningen favnet bredden av fagfeltet, med utgangspunktet i endringen av relasjonen mellom stat og kirke, og likestillingen av tros- og livssynsminoriteter. Utredningen foreslår prinsipper, lovendringer og råd i henhold til den enkeltes trosfrihet og tros-samfunnsvirksomheter. I tillegg omfatter utredningen konkrete utfordringer slik som registrering og gravferd, og ulike løsningsforslag diskuteres.

Vi setter pris på utredningens overskrift «Det livssynsåpne samfunn», som vi mener forbedrer tilnærmingen til religion og religiøsitet i det norske samfunn. Den klassiske sekulariseringsteorien som hevder at religion ville forsvinne eller miste relevans på grunn av økt modernisering viste seg å være feil. Religion har forblitt en viktig del av samfunnet, mye takket være innvandring. Derfor treffer utredningen og tanken om et livssynsåpent samfunn dagens situasjon.

Trosfrihet

Et viktig prinsipp i utredningen er trosfrihet. Vi uttrykker glede over at utvalget mener trosfriheten også skal gjelde for asylsøkere. Samtidig er det mange sider ved denne problemstillingen som ikke er konkretisert. Et eksempel er kapittel 15 om offentlige institusjoner der asylmottak ikke er inkludert. Innvandring er en psykisk krevende prosess for flyktninger og asylsøkere som har rømt fra svært vanskelige forhold. Deres skjebne avgjøres av den norske utlendingsforvaltningen, og den lange saksbehandlingsperioden oppleves av mange som svært vanskelig. I en slik kontekst fører ensomhet, uvisshet og redsel til at mange henvender seg til kirker, ber pastorer om hjelp. I noen tilfeller fører samtalen og fellesskapet til at noen velger å bli del av det kristne fellesskapet. Vi oppfordrer pastorene til å være varsomme og handle på en etisk ansvarlig måte over-

for sårbare mennesker. Samtidig må man anerkjenne behovene hos mennesker man møter. For mange er det å være i et land med lovbeskyttet trosfrihet en mulighet til å endelig kunne leve ut en tro de har måtte holdt skjult. Lovbeskyttet trosfrihet gir en unik mulighet til å kunne endre trosretning. En annen problemstilling knyttet til trosfrihet er når asylsøkere søker dåp og medlemskap i en norsk menighet. Noen menigheter har asylsøkere både med og uten lovlig opphold. Menigheters medlemskap er både et teologisk og juridisk begrep. Hva gjør vi med de som er medlem i trosfellesskapet teologiske sett, men som kan ikke være medlem i menigheten fordi de ikke har personnummer? Denne utfordringen hadde det vært ønskelig om utvalget så nærmere på.

Migrantmenigheter

Utredningen mangler kristne innvandreres perspektiv. Verken i kontekstanalysen, statistikken over tros- og livssynssamfunn, eller i foreslåtte løsninger nevnes kristne innvandrere og deres situasjon. Innvandring til Norge har ikke bare bidratt til religiøs mangfold, men også kirkelig mangfold. Dette blir ofte oversett fordi mediene har en tendens til å rette fokus mot innvandrere i andre trossamfunn.

Kristne innvandrere møter det norske kirkeliv og samfunn på ulike måter. På mindre steder oppsøker mange fellesskap i eksisterende menigheter, mens i byene dannes det ofte egne menigheter eller fellesskap. Disse menighetene kalles «migrantmenigheter». Dette er et relativt nytt (og internasjonalt) fenomen. I noen migrantmenigheter samles mennesker med felles språk og/eller nasjonalitet, mens i andre regnes som internasjonale menigheter og bruker engelsk som gudstjenestespråk. Menighetene varierer i grad av organisering. De mest etablerte er registrert

Foto: Gudstjeneste i Scandinavian Chinese Church of Oslo, en av de større migrantmenighetene.

i Brønnøysundsregisteret, men det finnes fortsatt mange som ikke er registrert og dermed ikke mottar statlige tilskudd. Mange migrantmenigheter synes registreringsprosess og økonomisøknader er utfordrende på grunn av språk, nytt byråkrati og nye politiske krav. De har også utfordringer knyttet til å finne egnede møtelokaler. Når det kommer til sjelesorg (sykehus, sykehjem, fengsel, asylmottak) er det fortsatt uklart hvor mye kunnskap myndighetene har om migrantmenighetene, og hvordan kontakten dem i mellom fungerer.

Større fellesskap

Selv om endringer i regelverket skulle ta praktiske hensyn, gjenstår det fortsatt utfordringer knyttet til oppholdstillatelse for prester/pastorer/misjonærer. Det er trist at en utredning som ønsker en helhetlig religionspolitikk overseer denne siden av samfunnsutviklingen.

Utredningen unnlater å ta opp noen av de store utfordringene det mangfoldige samfunn står overfor. Den introduserer begrepet «et større fellesskap» uten videre detaljer om hva det skal være og hvordan det oppnås. Utredningen unnlater slik en diskusjon knyttet til felles nasjonal identitetsdannelse

(fellesskap/statsborgerskap). Dette kunne ha blitt drøftet ut fra prinsippene utvalget fremmer, og opp mot det som i utredningen kalles "sentrale fellesverdier": demokrati, rettstat, menneskerettigheter, ikke-diskriminering og likestilling.

Som kirker vil både vår tros lære og våre erfaringer inspirere oss til engasjement for integrering og inkludering, noe som vil komme samfunnet til gode. Spørsmålet blir hvilke juridiske rammer som finnes for offentlige støtte til kirkelige/religiøse aktørers bidrag til samfunnsbygging/tilpassing inn mot de «større fellesskapet»?

Les høringsuttalelsen fra Flerkulturelt Kirkelig Nettverk i sin helhet på Norges Kristne Råds nettsider www.norkr.no.

Økumeniske generalforsamlinger

Kirkenes Verdensråd (KV) har i en årrekke preget og gitt impulser til den verdensvide kirke. I 2013 avholdt Kirkenes Verdensråd sin generalforsamling.

Av: Knut Refsdal

Kirkenes Verdensråd avholdt sin 10. generalforsamling i Busan, Sør-Korea i oktober/november. NKR var representert ved Terje Hegertun, Tor Kristian Birkeland og Knut Refsdal.

KV, og i særlig grad dens generalforsamlinger, har som ingen andre organisasjoner preget og gitt nye impulser til den globale kirke: Det var generalforsamlingen i Uppsala i 1968 som gav impulser til tydelige sosiale perspektiver som sentrale punkter på en kirkelig agenda. Dette er nå kristent felleseie. KV leverte videre avgjørende bidrag til samtalen om religion og bistand og om forholdet mellom miljø og fattigdom, og det var KV som startet dialog med annerledes troende - noe som i dag er sett på som en viktig del av det å være kirke.

The Unity of All Creation

Alle generalforsamlinger i KV kommer med et såkalt Unity Statement. Dette er et uttrykk for hvordan KV til enhver tid forstår økumenikkens oppgave. I denne generalforsamlingens Unity Statement sies det programmatisk at tiden nå er inne for å forene de to hovedstrømningene i den økumeniske bevegelse; arbeidet for kirkelig enhet og arbeidet for fred, rettferdighet og vern om skaperverket. Disse to hovedstrømningene går tilbake til før etableringen av Kirkenes Verdensråd. Sammensmeltingen av Faith & Order og Life & Work i Kirkenes Verdensråd i 1948, er en anerkjennelse av at disse to hovedstrømningene ikke kan ses atskilt fra hverandre. Enhet og misjon er to sider av samme sak. Arbeid med lærespørsmål og engasjement for fred, rettferdighet og vern om skaperverket er begge deler av en helhetlig økumenisk agenda, fordi Guds kall til kirken handler om å tjene "the unity of all creation".

Denne visjonen hviler på overbevisningen om at enhet og fornyelse av kirken er tett forbundet med enhet og fornyelse av alt det skapte. Guds hensikt er helhet, shalom, for alt det skapte. Som kristne tror vi at alt det skapte skal bli frigjort (Rom 8:21). Den visjonen for verden Bibelen gir oss handler derfor ikke bare om kirken, men om en verden der sverdene skal smis om til plogskjær og spydene til vingårdskniver (Mi 4:3), der rettferd og fred skal kysse hverandre (Sal 85:11) og der det ikke skal være mer sorg eller skrik eller smerte (Åp 21). Dette uttrykkes blant annet slik i dokumentets kjerneinnhold: "The unity of the Church, the unity of the human community and the unity of the whole creation are interconnected". I begynnelsen av dokumentet knyttes denne visjonen til Ef 1, idet det sies: "Det er Guds vilje at hele skapelsen, forsonet i Kristi kjærlighet gjennom Den hellige ånds forvandlende kraft, skal leve sammen i enhet og fred".

I tråd med dette, tenkes det stort om kirkens betydning: "Our eyes are opened to the place of the community of God's people within creation": Kirken omtales som en forsmak på, et profetisk tegn på og en tjener for det som er Guds hensikt og mål med alt det skapte. Som kirke er vi kalt til å ta del i Guds misjon, og kirken er skapt av Gud med en helt spesiell hensikt: Kirken er fellesskapet av mennesker som allerede nå har hørt budskapet om den nye skapelsen, som bærer på denne visjonen, og som er kalt til å ta del i transformasjonen av alt det skapte.

Forståelsen av kirkens misjon

Dette rører ved en klassisk diskusjon når det gjelder forståelsen av kirkens misjon. I hovedsak er det to syn som gjør seg gjeldende: Det ene legger mest vekt på det sosiale perspektivet (diakoni) og framhever at Guds misjon er å transformere

Olav Fykse Tveit, Generalsekretær i Kirkenes Verdensråd vasker føttene til en av deltakerne. Foto: Nathan D.Wilson

verden, mens det andre setter vitnesbyrd gjennom ord høyest (evangelisering) og hevder at transformasjonen bare skjer gjennom forkynnelse til tro og etterfølgelse. Nå er det mye som tyder på at det er en tilnærming mellom disse to hovedsynene. Dette kommer ikke minst til uttrykk i KVs nye misjonsdokument: "Sammen på vei mot livet: Misjon og evangelisering i landskap i endring" (som kan lastes ned fra NKRs nettside).

Det grunnleggende perspektivet i misjonsdokumentet er hentet fra Jesu ord i Joh 10,10: "Jeg er kommet for at dere skal ha liv og overflod." Det tydeliggjøres at misjon omfatter alle aspekter av livet, og med bakgrunn i dette presenteres en helhetlig forståelse av misjon, der blant annet evangelisering, diakoni, dialog med mennesker av annen tro, politisk arbeid og vern om skaperverket inkluderes i misjonsbegrepet. I avsnittet "Frigjøringens Ånd" kan man lese en slags "trosbekjennelse" der det blant annet heter at Guds hensikt med verden er å gjenskape ("re-create") det Gud allerede har skapt i kjærlighet og visdom. Jeg tenker at denne visjonen for alt det

skapte på avgjørende måter gir mening til den nåværende verden, til menneskets historie og til våre liv. Fordi Guds hensikt er gjenskapelse lever vi i troen på at det å ta vare på skaperverket, å gjøre godt mot andre mennesker og å arbeide for rettferdighet og fred, er noe som vil bli brukt av Gud i Guds arbeid for å gjenskape verden.

Kirkenes Verdensråd (KV)

Verdens største økumeniske organisasjon. Over 340 kirkesamfunn er medlem i KV, med omkring 500 millioner kristne i mer enn 110 land.

Nesten alle østlig-ortodokse kirker, en rekke protestantiske kirker (Den anglikanske kirke, en del baptister, mange lutherske, reformerte og metodistkirker) og et bredt utvalg andre uavhengige kirker er medlem av KV.

Verdens største kirkesamfunn, Den katolske kirke, er ikke medlem, men har et nært samarbeid med KV.

Gjestfrihet

Mange millioner mennesker er på flukt i verden i dag. De flykter fra dårlig styre, undertrykkelse, krig og forfølgelse. De aller fleste flykter til naboland og noen av disse kommer til Norge.

Uttalelse fra Rådsmøtet 2013

Som kristne tror vi at alle mennesker har krav på å bli møtt med respekt og anstendighet. Måten vi møter andre mennesker på, avslører våre verdier og vår medmenneskelighet. I denne uttalelsen vil vi henlede oppmerksomheten på tre grupper som utfordrer oss på vår nestekjærlighet og vårt medmenneskelige ansvar.

Asylbarna

Rådsmøte er glade for nyhetene i Nathansaken, og

- håper denne dommen legger grunnlag for sakene til andre asylbarn, og at hensynet til barnets beste vektlegges tyngre.
- oppfordrer UNE om å ikke anke saken videre.

Rådsmøtet mottar med glede nyheten om at dommen i Oslo Tingrett lar sju år gamle Nathan Eshete bli i Norge. Nathan har blitt et ansikt på de 644 asylbarna som venter på å få vite om de får bli i landet, derfor skaper denne dommen også håp andre. Vi mener det er inhumant å sende barn til land de ikke kjenner, språk de ikke kan og et liv i utrygghet. Barna skal ikke straffes for foreldres feil eller norske myndigheters lange behandlingstid i asylsaker.

Enslige, mindreårige asylsøkere

Rådsmøtet i Norges Kristne Råd vil med dette gi sin støtte til oppropet Nestekjærlighet, som har to krav:

- Politikken med å gi midlertidige oppholdstillatelser til enslige asylsøkende barn, for så å tvangsreturnere dem til ofte konfliktherjede hjemland når de fyller 18 år, må opphøre.
- Barnevernet må overta omsorgsansvaret for enslige asylsøkende barn mellom 15 og 18 år, for å sikre at alle barn som befinner seg på norsk jord møter et minimum av omsorg.

Tidligere fikk enslige asylsøkende barn uten omsorgspersoner, normalt opphold i Norge. Men i 2009 innførte regjeringen en ny regel som gir denne gruppen midlertidig opphold stillatelsesom opphører når fylte 18 år. De som da ikke returnerer frivillig, blir tvangsreturnert.

Fra 2009 til 2012 har minst 150 ungdommer fått et slikt vedtak. Mange av disse har sterkt traumatiserende opplevelser fra hjemlandet, og sliter med alvorlige psykiske og fysiske lidelser som følge av dette. De fleste av ungdommene er fra land som Afghanistan, Irak og Etiopia. En del har forsvunnet, mens andre bor på asylmottak. FNs barnekomité har gjentatte ganger stilt seg svært kritisk til Norges ivaretagelse av enslige mindreårige asylsøkere, og har anbefalt Norge å overføre omsorgsansvaret for denne gruppen barn til barnevernet.

Romfolket

Rådsmøtet i Norges Kristne Råd vil oppfordre menigheter i alle kirkesamfunn til:

- Å bidra med praktisk hjelp og støtte til romfolket i en vanskelig livssituasjon.
- Å åpne kirkens dører og våre hjerter og å vise en inkluderende holdning og praksis.

Å søke kunnskap om romfolket og deres situasjon for å motvirke fordommer, stigmatisering og negative omtaler preget av uvitenhet. Romfolket utgjør en sterkt diskriminert gruppe i Europa. Av alle etniske og kulturelle minoriteter i Europa er romfolket, som utgjør ca 11 millioner mennesker, en av de gruppene som i størst grad blir diskriminert og marginalisert. Mange av dem lever under svært vanskelige sosiale og økonomiske kår i sine hjemland, ofte utenfor etablerte velferdsordninger og med begrenset skolegang.

Rådsmøtet 2013

Rådsmøtet ble holdt i Den Evangelisk Lutherske Frikirke i Kristiansand 12.-13.mars med 79 deltakere og gjester.

Anne Karin og Ommund Rolfsen mottok Økumenikkprisen.

Rådsmøtet var preget av lokaløkumenikk, og kveldsarrangementet var en panelsamtale mellom lokale kirkeledere om utfordringer og muligheter i det økumeniske arbeidet i byen under overskriften «Økumenikk- et kostbart fellesskap». Mannskoret «Gaasehud» var et muntert eksempel på fellesskapet.

Økumenikkprisen 2013 gikk til Ommund og Anne Karin Rolfsen for deres arbeid med naturlig menighetsutvikling.

Representanter fra Unges Kristne Råd utfordret Rådsmøtet med sitt innlegg om unge voksne i kirkene. 90% av de som er aktive i ung alder er ikke det når de er 27 år. Gudstjenestene må treffe denne aldersgruppen, og de må sees som den ressursen de er for kirkene.

Diskusjonen om de foreslåtte resolusjonene om Klimavalg og gjestfrihet reflekterte godt utfordringene og mulighetene i vitnesbyrd og samhandling.

Unges Rådsmøte

URM 2013 ble avholdt 16.-17. februar på Soria Moria i Oslo.

Temaet "Unge voksne. Hvordan vokse i troen i stedet for å vokse ut av menigheten?" skapte mange spennende samtaler og refleksjoner blant deltakerne.

Programmet bød blant annet på et spennende møte med den svenske journalisten Carl-Henric Jaktlund som har skrevet boken "Jesus gikk videre. Og menigheten sto igjen". Det var også panelsamtale med prester i menigheter som har fått til å inkludere unge voksne i sitt arbeid, og det ble utvekslet erfaringer og utfordringer.

Årets Unges Rådsmøte brukte også en del tid på en uttalelse om klima og diskuterte grunnlaget for videre samarbeid. Et styre ble valgt, og arbeidet kommer til å fortsette under navnet "Unges Kristne Råd".

Foto: Ulrik Jantzen

Menneskerettigheter og teologi

Når menneskelig verdighet trues er det ofte de grunnleggende menneskerettighetene som ethvert menneske har, som er truet.

Av: Irene Wenaas Holte

Dialogmøtene under One Body-programmet har lært oss mye om viktigheten av å snakke om de vanskelige tingene. Utviklingen i Uganda hvor homofile nå blir jaget og utsatt for vold og overgrep viser oss hvor viktig dialogen er, og hvor viktig det er for kirkene at dialogen er basert på grunnleggende teologiske verdier og sannheter.

Dette har derfor vært temaet både for en konferanse av kirkeledere fra 11 land i det sørlige Afrika, og et møte som ble arrangert i Oslo.

I sørlige Afrika hadde vi et dialogmøte om menneskerettigheter og teologi med særlig vekt på kjønnsbasert vold. Dersom vi har som basis at ethvert menneske er skapt i Guds bilde og har ukrenkelig verdi, hva betyr det for kirken i møte med de vanskelige spørsmålene?

Møtet i Oslo ble arrangert for medlemmer av et nettverk av religiøse organisasjoner som særlig jobber med seksuelle og

reproduktive rettigheter innen kirkene. Også der var temaet hvorledes vi snakker om de vanskelige spørsmålene. Flere deltakere fra sør var tilstede: Generalsekretær i Den Katolske kirken i Malawi, George Buleya, Helsekoordinator Agnes Mtetwa fra Kirkerådet i Swaziland og Pearson Banda, direktør for FOCCISA Health Justice Network som har kontor i Lusaka, Zambia. Begge disse møtene ga rom for en dialog som ikke setter seg til doms over andres meninger, men som lærer oss å lytte for å se hva vi har felles.

Det var inspirerende og engasjerende møter, som både viste oss at vi er på rett vei med vårt engasjement, men som også viste oss sannheten i begrepet «ting tar tid». Men det aller viktigste var å se at engasjementet vårt og grunnlaget vårt er felles: Vi ønsker oss en kirke som tar vare på, beskytter og inkluderer alle mennesker. Uavhengig av alder, kjønn, seksuell legning, rase eller etnisitet.

Lokaløkumenikk

Hvilke linker finnes mellom økumenikk sentralt og lokalt? Og hva er Norges Kristne Råds rolle i dette?

Økumenisk friluftsgudstjeneste i Maridalen.

De økumeniske relasjonene mellom kirkene i Norge er gode på nasjonalt nivå. Ikke minst er det fellesskapet NKR representerer viktig i så måte. Det er også mange gode økumeniske relasjoner på lokalt nivå i Norge.

Sammenhengen mellom det som skjer på nasjonalt og lokalt nivå, er imidlertid svak. Bortsett fra en håndfull lokale kristne råd har NKR liten eller ingen kontakt med det lokale økumeniske arbeidet. Det er selvsagt et grunnleggende spørsmål om det trenger å være en sammenheng mellom disse.

For å styrke det lokale økumeniske arbeidet, for om mulig å stimulere til etablering av lokale kristne råd og ikke minst for å utforske sammenhengen mellom det sentrale og det lokale, arrangerte NKR i mars en lokal-økumenisk erfaringskonferanse over to dager. Den første dagen startet med en økumenisk fagdag på MF der teamet var «Er kirken én eller mange?» Etter dette dro representanter fra seks lokaløkumeniske råd til Soria Moria der vi fortsatte erfaringsutvekslingen.

Kirkerådskonferanse i Rwanda

Etter noen års pause klarte vi i 2013 å gjenoppta kirkerådskonferansene mellom Burundi, Kongo, Rwanda og Norge.

I mai møttes ti representanter fra hvert land i Rwanda til en konferanse som hadde som tema «Women and men building safe communities». Dette engasjementet går langt tilbake, til midten av 1990-tallet, da kirkerådene i Great Lakes-området ba NKR om hjelp til refleksjoner om kirkens rolle i freds- og forsoningsarbeidet.

Kirkerådskonferansen må betegnes som vellykket! Noe av det mest gledelige var at kvinnene fra Great Lakes-landene denne gangen var mer aktive i samtalen og ikke minst at de ble lyttet til av de mannlige kirkelederne på helt andre måter enn før. Dette understreker igjen kvinners viktige rolle i freds- og forsoningsprosesser. Her har vi fortsatt en vei å gå, men dette engasjementet fortsetter og i 2014 samles vi til en ny konferanse, denne gangen i Norge.

Foto: Gerhard Raphael Abad Balagat fra Ungdomslaget Dueflokket fra Drammen

Mangfoldig informasjonsarbeid om globale spørsmål

Norges Kristne Råd kanaliserer hvert år midler til medlemssamfunnenes informasjonsarbeid om globale rettferdighetsspørsmål.

Av: Elin F. Sæveraas

I 2013 var det en rekke aktiviteter som mottok støtte fra Global Info i Norges Kristne Råd; Besøk fra Ghana til speiderfestival (Frelsesarmeen), fredsgudstjeneste (Jesus Church Oslo), seminar om vold mot kvinner (Betanien, Trondheim), informasjonsfilm om barn og utdanning i Sør-Sudan (Adventistsamfunnet/ADRA), Månefestival-konsert (Kraftverket, Oslo) og Norges Unge Katolikkers adventsaksjon med temaet «Fattigdomsbekjempelse og alles rett til mat».

Støtten deles ut årlig, og har som mål å gi kunnskap, endre holdning og skape handling. Eksempler på aktiviteter som kan motta støtte:

- Kurs, seminarer med ett av nevnte tema
- Temakvelder i menigheten, solidaritetsgudstjeneste, opplegg i barne- og ungdomsgrupper, aksjon i nabolaget, osv.
- Informasjonsmaterieill med fokus på globale spørsmål – til bruk i menigheter, lokalsamfunn, grupper osv.
- Besøk fra søsterkirker i Sør

Norges Unge Katolikker mottok støtte til sin adventsaksjon i 2013. Tram Michelle Nguyen forteller at det er en tradisjon for Dueflokket fra St. Laurentius menighet (Drammen) å selge julekort under adventsaksjonen.

“Før den tid kommer, er vi så heldige at vi får være i huset til Mang og Theresa, som er våre ungdomskontakter og lage kort hos dem. Vi får både julestemning og god mat der! Men vi selger ikke bare julekort. Hver søndag har vi ansvar for kirkekaffen og vi har små show etter messen med innslag av både musikk og dans. Høydepunktet er at vi lodder ut pepperkakekirken som Volentfamilien laget! Alle i Dueflokket er satt i arbeid under aksjonen, og vi har det veldig gøy sammen,” forteller hun.

Det er inspirerende å se at litt økonomisk støtte er alt som skal til for å skape så mye engasjement og frivillig innsats rundt om i menighetene.

Solid kirkelig oppslutning om Klimavalg 2013

Aldri før har så mange organisasjoner i Norge gått sammen om økt fokus på klimautfordringene som foran Stortingsvalget i 2013.

Preses Helga Haugland Byfuglien holder appell om klimavalg. Foto: Kirkerådet

Kampanjen Klimavalg 2013 oppstod etter initiativ fra Besteforeldreaksjonen og samlet 101 aktører fra miljøbevegelsen, fagbevegelsen og kirkelandskapet. Den rettet seg mot stemmegivere og alle politiske partier med seks krav om en mer etisk forsvarlig og rettferdig norsk olje- og energipolitikk. Det vakte oppsikt at mer enn 25 prosent av medlemsorganisasjonene hadde en kirkelig tilknytning.

Seks av NKRs medlemssamfunn ble med: Den norske kirke, Metodistkirken, Kvekersamfunnet, Den Evangelisk Lutherske Frikirke, Frelsesarmeen og Den katolske kirke. Og representanter fra kirkelige aktører satt sentralt i mange av de femti lokalgruppene som dro i gang arrangementer over hele landet med den nasjonale markeringen 24. august som klimaks.

I forbindelse med kampanjen, ga Skaperverk og Bærekraft (Den norske kirke, Norges Kristne Råd og Kirkens Nødhjelp) ut et magasin om tro og klimarettferdighet. Stortingsvalget er over, men nettverket bærer i seg muligheten for på nytt å «kraftsamle» for klimaet i tiden som kommer.

“ Vi vil snakke høyt med både politikere og velgere om viktigheten av å tenke på klima når stemmesedlene skal puttes i valgurnene i september.

- Kirkerådsleder i Den norske kirke, Svein Arne Lindø

Skulpturen 'Non-violence' utenfor FN-bygget i New York. Foto: Tor Kristian Birkeland

Endelig våpenhandelsavtale!

Mer enn 740.000 mennesker mister livet hvert år som følge av uæpnet vold. De aller fleste bor i fattige land.

Av: Tor Kristian Birkeland

I 2013 ble det flertall i FN for en global våpenhandelsavtale som kan bremse den frie flyten av våpen. Avtalen ble vedtatt av FN-statene 2. april og var en stor seier for humanitære aktører og det globale sivilsamfunnet.

For første gang har verden fått en global avtale som regulerer handel med våpen og ammunisjon. Det har vært et sterkt økumenisk engasjement for en slik avtale, spesielt i kirker i den fattige delen av verden. Her i Norge har mye av arbeidet blitt koordinert gjennom Kirkelig Fredsplattform.

Engasjement nytter

- Det var svært gledelig og viste at folkelig mobilisering nytter, sier generalsekretær Berit Hagen Agøy i Mellomkirkelig råd for Den norske kirke. -Avtalen som ble inngått er langt fra perfekt og trenger forbedring på mange punkter. Men den vil redde menneskeliv, og er et viktig skritt i riktig retning, sier hun.

Må ratifiseres

Det kan likevel ta opptil to år før avtalen trer i kraft ettersom det er krav om at minst 50 land ratifiserer og signerer avtalen før den settes ut i livet. Tor Kristian Birkeland fra Kirkelig fredsplattform fulgte forhandlingene i New York 18.-28. mars. - Vi må arbeide videre for å få avtalen ratifisert av flest mulig land, samt å bruke muligheten som er nedfelt i avtalen for å få teksten forbedret. For eksempel er avtalen altfor svak når det gjelder handel med ammunisjon og våpender, og den tar nesten ikke tak i korrupsjonsproblemet i det hele tatt, - i en avtale som skal regulere verdens mest korrupte ikke-kriminelle næring, sier Birkeland.

Martin Luther King-dagen

Over 100 land bruker den tredje mandagen i januar til å minnes Martin Luther King og hans arbeid for fred og rettferdighet.

Martin Luther King Jr. hadde en drøm om en bedre verden, om likeverd og respekt for alle mennesker. Slik Kings innsats ga nye muligheter for mange mennesker, er det vår innsats for en bedre verden, som betyr en forskjell i vår tid.

Mer enn noen andre viste han at Jesu radikale etikk ikke bare gjelder for individer, men også for grupper og nasjoner. NKR ønsker gjennom markering av denne dagen å utfordre til å gå i Kings fotspor.

I samarbeid med Det Norske Baptistsamfunn og Holtekilen Folkehøyskole markerte NKR Martin Luther King-dagen gjennom et arrangement på Holtekilen 21. januar. Anne Sender og Sturla Stålsett bidro med tanker om henholdsvis ledsagerprogrammet i Israel og Palestina, og om sammenhengen mellom tro og menneskerettigheter.

Nytt veiledningshefte

Religionsfrihet tar vi som en selvfølge. Men det gjelder ikke alle. Det har vært vilkårlig om de som trenger bistand av andre får praktisere sin egen tro eller liussyn.

Sånn skal det ikke være. Et nytt veiledningshefte skal sikre samhandling mellom tros- og livssynsamfunn og kommunene, slik at flere får leve ut sin tro og sitt livssyn.

“For Norges Kristne Råd er det viktig å presisere at for å oppnå heftets målsetting - å sikre at mennesker som mottar helse- og omsorgstjenester i kommunene får mulighet til å praktisere sin tro eller sitt livssyn, alene eller i fellesskap med andre - er det nødvendig med en god samhandling mellom helse- og omsorgstjenesten i kommunene, de lokale tros- og livssynsamfunn og de pårørende. Vi har alle et ansvar og en forpliktelse til både å ta initiativ til å sette tema på dagsorden og få til den gode dialogen. Dette heftet er en god hjelp i denne prosessen,” sier generalsekretær Knut Refsdal.

Knut Refsdal deler ut de første eksemplarene av heftet. Foto: Siv Thompson/kirkeaktuelt.no

Bak heftet står Helsedirektoratet, Norges Kristne Råd, Samarbeidsrådet for tros- og livssynsamfunn og Den norske kirke. Heftet kan lastes ned på www.norkr.no.

Administrasjon og forvaltning

Styret

Styret består 31.12.13 av følgende personer:

Else-Britt Nilsen (leder)
Den katolske kirke
Terje Aadne (nestleder),
Det Norske Baptistsamfunn

Berit Hagen Agøy, Den norske kirke
Øyvind Gaarder Andersen, Pinsebevegelsen
Øyvind Haraldseid, Det Norske Misjonsforbund
Arnfinn Løyning, Den Evangelisk Lutherske Frikirke
Per Anders Sandgren, Svenska Margaretaförsamlingen, (gruppen av utenlandsmenigheter)
Dick Krommenhoek, Frelsesarmeen
Helga Haugland Byfuglien, Den norske kirke
Øyvind Helliesen, Metodistkirken
Hans Rogstad, Oppdal Kristne Senter (gruppen av frittstående menigheter)
Per Kristian Sætre, Den norske kirke (vara for Petter N. Dille, 01.08.13-30.06.14)

De ortodokse menighetene har enda ikke oppnevnt nytt styremedlem etter Rådsmøtet. De sju førstnevnte styremedlemmene utgjør styrets arbeidsutvalg. Styret har hatt 3 møter og behandlet 66 saker, mens AU har hatt 3 møter.

Medlemmer

Rådet har 31.12.13 følgende medlemmer:
Den Anglikanske kirke i Norge
Den etiopisk ortodokse kirke i Norge
Den Evangelisk Lutherske Frikirke

Den Katolske Kirke
Den norske kirke
Den ortodokse kirke i Norge - Hellige Nikolai menighet
Den tyske menighet i Norge
Det Greske Ortodokse Samfunn
Det Norske Baptistsamfunn
Det Norske Misjonsforbund
Den serbisk ortodokse kirke i Norge - Hl. Vasilije Ostroski menighet
Frelsesarmeen
Guds Menighet, Vegårshei
Metodistkirken i Norge
Oppdal Kristne Senter
Oslo kristne senter
Pinsebevegelsen i Norge
Svenska Margaretaförsamlingen
Vennenes Samfunn Kvekerne

Observatører:

Den finske menighet
Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn
Syvendedags Adventistsamfunnet

Observatører – økumeniske organisasjoner:

Kirkens Nødhjelp
Det Norske Bibelselskap
Blå Kors Norge
NORME
Digni

Utvalg

Norges Kristne Råd har følgende faste råd og utvalg:
Religionspolitisk utvalg (vedtektsfestet),
Norsk teologisk samtaleforum (NTSF) og
Norsk Økumenisk Kontaktforum for Kvinner (NØKK).

Samarbeidsrelasjoner

NKR samarbeider med Kirkelig ressurscenter mot vold og seksuelle overgrep. NKR arbeider sammen med Ressurscenteret for å øke antallet kirker som har avtale med senteret. Det ble avholdt en stor nasjonal konferanse 22.-23. november under overskriften «Forståelse - Håndtering - Ivaretagelse - forstå for å håndtere for å ivareta den som anklages for å ha begått seksuelle overgrep/ grensekrenkende seksuelle handlinger».

NKR er medlem av Frivillighet Norge, K-Stud og STL. Gjennom STL har NKR deltatt i

drøftinger av mange av de samme sakene som NKR også har arbeidet med på egen hånd. Generalsekretær, spesialrådgiver og Hirut Worku fra Den etiopisk ortodokse kirke i Norge har representert NKR i STL.

NKR er observatør i Kirkens Nødhjelps representantskap og styret i NORME. I samtalegruppa mellom Mellomkirkelig råd for Dnk og Islamsk Råd Norge er Nora Stene Preston og generalsekretær NKRs representanter.

Sekretariatet følger opp kontakten og samarbeidet med økumeniske råd og kirker i Norden og Baltikum samt økumeniske råd i Europa og globalt. I 2013 ble det avholdt generalforsamlinger i både Konferansen av europeiske kirker (KEK) og KV.

NKR inngår sammen med Dnk og Kirkens Nødhjelp i "Skaperverk og bærekraft" - et felleskirkelig prosjekt for klima- og miljøspørsmål.

Økonomi

Regnskapet for 2013 viser et driftsoverskudd på kr 108 185, hvorav finansinntektene utgjør kr 36.280. Styret har vedtatt at årets resultat legges til rådets egenkapital.

Regnskapet for 2013 er satt opp under forutsetning av fortsatt drift. Etter styrets mening gir regnskapet et rettviseende bilde av den økonomiske situasjonen i Norges Kristne Råd.

Å sikre finansiering av ulike prosjekter krever mye arbeid, og mange av NKRs aktiviteter er sårbare på grunn av avhengigheten av ekstern finansiering av mange av tiltakene. Virksomheten forurenser ikke det ytre miljø. Virksomheten oppfyller likestillingslovens krav til ikke-diskriminering.

Sekretariatet holder fortsatt til i Kirkens hus i Rådhusgt. 1-3 i Oslo og er samlokalisert med K-Stud, Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn og Stiftelsen Karibu.

NKR's Stab per.31.12.2013

Knut Refsdal,
generalsekretær

Dag Nygård,
spesialrådgiver

Karin R. Thompson,
kontorleder (80 %)

Lemma Desta, prosjektleder
Flerkulturelt kirkelig nettverk.

Tor Kristian Birkeland, prosjektleder
Kirkelig fredsplattform

Elin Finnseth Sæverås, prosjektleder
Global Info

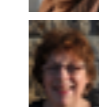
Irene Wenaas Holte, prosjektleder
One Body

Camilla Ravensborg Aschjem, prosjektleder
Menneskerettigheter og teologi

Hege Merete Andersen,
informasjonsmedarbeider (50 %)

Bjørg Haugstulen,
regnskapsfører (ca. 33 %)

Nytt materiell

Norges Kristne Råd har gitt ut følgende materiell i 2013. Alt er tilgjengelig elektronisk på våre nettsider www.norkr.no. Noe kan også bestilles og fåes tilsendt.

Kirken - på vei mot en felles visjon.

Norsk oversettelse av Kirkenes Verdensråds Faith and Order-dokument om forståelsen av kirken. Inngår i NKR's skriftserie. Nr 18 (2013)
www.norkr.no

Sammen på vei mot livet: Misjon og evangelisering i landskap i endring.

Norsk oversettelse av Kirkenes Verdensråds nye misjonsdokument. Inngår i NKR's skriftserie. Nr 17 (2013).
www.norkr.no

Klimarettferdighet. Et magasin om tro, teologi og klima. Utgitt av Skaperverk og Bærekraft.
www.gronnkirke.no

Samhandling mellom helse- og omsorgstjenesten i kommunene og tros- og livssynssamfunn.

Utgitt i samarbeid med Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn, Helsedirektoratet og Den norske kirke.
www.norkr.no

